

UVOD

Tematika ovog morskog rada se prvenstveno bazira na dokumentaciji i na ugovorima koji se primjenjuju tokom špediterskog poslovanja, kako bi smo uspjeli definisati pravni sistem međunarodne špedicije te kako bi definicija pravnog sistema međunarodne špedicije bila svima jasna.

Špediter je organizator otpreme i dopreme stvari svim prevoznim sredstvima i na svim prevoznim putevima. Logističko špedicijskim govorom obavezuje se izvršilac da radi otpreme- dopreme. Određene stvari zaključuje u svoje ime i za račun nalogodavca, u ime i za račun nalogodavca, odnosno u svoje ime i za svoj račun, ugovor o prevozu i druge ugovore potrebne za izvršenje prevoza, te da organizuje i obavlja ostale uobičajene poslove i radnje, a nalogodavac se obavezuje da mu za obavljene posao isplati određene naknade. Pod uslugama špeditera podrazumijevaju se sve usluge koje se tiču prevoza, konsolidacije, skladištenja, manipulacije, pakovanja, distribucije robe i sve druge usluge iz djelatnosti špeditera, kao i dodatne savjetodavne usluge u vezi sa navedenim, a koje nisu ograničene samo na carinska pitanja, carinjenje robe i naplatu i naplatu ili obezbjeđivanje dokumenata vezanih za robu. Slobodna spoljnotrgovinska razmjena dovodi do najefikasnije upotrebe resursa i maksimiziranje svjetske proizvodnje. Osnovna pretpostavka ovoj tvrdnji je tržište potpune konkurencije u svakoj zemlji i u svjetskoj razmjeni. Međutim, postojanje nesavršenosti tržišta onemogućava slobodnu spoljnotrgovinsku razmjenu. Da bi se u uslovima nesavršenosti tržišta postigla optimalna alokacija resursa, mjerama ekonomske politike interveniše se na domaćem ili međunarodnom tržištu. To znači da se nesavršenosti tržišta koje onemogućava izjednačavanje tržišnih cijena sa društvenim graničnim stopama supstitucije ili transformacije koriguju porezima ili subvencijama (ili njihovom kombinacijom) da bi se postiglo izjednačavanje graničnih stopa supstitucije i transformacije. Carine su jedan od instrumenata tog izjednačavanja.

Carine su oblik posebnog poreza koji se obračunava i naplaćuje kada roba, na koju se plaća carina, prelazi carinsku granicu. Carinu plaćaju svi koji uvoze robu koja se carini. To znači da je ona državni prihod, a ujedno je i sredstvo zaštite domaćeg privrede od inostrane konkurencije.

2.0 KARAKTERISTIKE MEĐUNARODNE ŠPEDICIJE

Špediterski sustavi većine zemalja su međusobo slični po svojem ustroju, strukturi i djelatnostima, ali se međusobno razlikuju po razvijenosti: po veličini, mreži organizacijskih jedinica, specijalizaciji, stručnim i iskusnim kadrovima, organizaciji, tehnici rada i slično. Špediterska poduzeća se okupljaju oko špediterskih stručnih organizacija (udruženja) koja se formiraju na nacionalnoj, regionalnoj te međunarodnoj razini. Najvažnija špediterska stručna organizacija je Međunarodni savez špediterskih udruženja ili FIATA(. uvela dokumente poput: GCR, FCT, FBL, FWR, te obrazaca: SDT i FFT.) Osnovni zadatak međunarodnog špeditera je da svojeg nalogodavca oslobodi cjelokupnog napora i brige oko otpreme, dopreme i provoza robe u međunarodnom prometu, kako bi nalogodavac mogao svu svoju pozornost koncentrirati na svoju osnovnu djelatnost.

Poslovi međunarodnog špeditera se s obzirom na njihovo značenje u špediterskom, vanjskotrgovinskom i prometnom sustavu mogu kategorizirati u dvije osnovne skupine: u osnovne i specijalne poslove.

Osnovne poslove čine oni poslovi bez kojih se ne može ni zamisliti funkcioniranje sustava međunarodne špedicije, a to su:

stručni savjeti i sudjelovanje u pregovorima radi zaključivanja ugovora o međunarodnoj kupoprodaji;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com